

falt in ~~en~~!

Fru Josefine Eriksson
Stora Ljövallen
Äppelviken
Schweden

Berlin 16. febr. 1937

Kära Farmor!

Här sitter jag i Berlin och
har så ovanligt gott om tid, så
jag passar på att skriva lite till
Farmor. Saken är den, att sedan
Gunnar & jag stigit i Milano, han
för att fara till London och jag
till Berlin & därifrån hem, så
blev han förkyld & fick slarva
i Paris & ligger nu där på hotell.
Det är intet farligt bara en av
hans vanliga förkyllningar. Första
dagen hade han rätt hög feber,
men nästa dag var den redan
mindre, & i dag var han feberfri.
Vi talas vid i telefon var morgon

Jag reser nu ej hem, utan väntar
här i Berlin tills Gummor kan kom-
ma hit. Doktorerna tror, att han kan
resa från Paris på torsd. e.m. & är
då här fredag morgon, så vi medel-
bart fortsätta hem i Kuma så
vara i Stockholm lördag morgon,
där man alltså går som vi hoppas.
Jag bor här hos min brosdotter
Märtha gift med en tysk, så på mig
går det ingen nöd, fast jag nog
allt längtar att få komma hem.

På Sicilien hade vi det
kärligt. Där var varmt & skönt och
underbart vackert & så intressant
att studera natur & människor.
Särskilt kan inte tro du fattigt
folket är där och i södra Italien!
Man ser ofta folk av alla åldrar
f.o.m. små barn i brua trator &
deras bostäder äro ibland utan
gåde dörrar & fönster, därunder äro
många somslor hängna. Men de ha
ett annat klimat & klara sig nog

i allmänhet rätt bra ändå.

Det var soligt att se dessa stora
apelsinlundar där frukterna
hängde i massor i lyfte så vackert.

De åtta dagar vi voro på
Sicilien, voro vi tillsammans med
Kajblom, i lugn mycket trevligt
med dem. Även i Rom i Florens
vor vi med dem några dagar.

Senare i jag voro en dag i Neapel,
och det är ju alldeles för litet för att
hinna se ens det märkvärdigaste,
men vi fingo i alla fall en öf-
blick av stadens och dess under-
bara läge.

Slår i Berlin är det
rustigt väder. Det småduggar
och är rätt uban att vara direkt
kallt.

Min brosdotter här och hennes
man ha adopterat en liten flicka

ty de ha inga egna barn. Den
lilla är nu 4 1/2 månader, & hon är
mycket söt & rar & del småaste
barn jag sett. Hon äter & sover,
& är hon vakna, så skrattar &
jollar hon hela tiden. Det är
roligt att se deras stora glädje
över den lilla.

Jag hoppas att Farmor är
någonlunda kry, & att inte armen
är alltför besvärlig.
Så fort vi komma hem till Hög-
holm så ringe jag till Farmor.

Många hälsningar till Farfar
farmor & Gunhild från Farmors
fälskliga
Jenny.